

Ștefan Barbu s-a născut la Arad, în ziua de 2 martie 1908. A jucat la echipele: Olimpia și Gloria Arad, CFR, Rapid București (1920- 1941), pe postul atacant (extremă stânga).

23 de goluri marcate în sezonul 1935-1936

Cu echipa CFR București, Barbu a câștigat de trei ori Cupa României. Este primul fotbalist arădean care a devenit golgheterul României: 23 de goluri marcate pentru echipa CFR București în ediția 1935- 1936. Finalist cu echipa Rapid București, în campionatul național, ediția 1937-1938: Ripensia Timișoara - Rapid: 4-0 (vicecampion național) 4. În acea ediție, campionatul a fost organizat în două serii cu câte 10 echipe. A avut 7 selecții în echipa națională a României (1927- 1930), meciul de debut fiind la București, în ziua de 19.06.1927, România - Polonia: 3-5 (amical), antrenorul tricolorilor fiind Costel Rădulescu. Ultimul meci: Sofia, 12.10.1930, Bulgaria - România 5-3, Cupa Balcanică.

A participat la ediția inaugurală a Campionatului Mondial, Uruguay, 1930. Despre golgheterii primei-divizii (locurile 1-3) ai României fotbalistice se poate vorbi doar de la apariția sistemului divizionar (1932-1933) considerată a fi cea cu numărul XXI, și aceasta deoarece anuarele în materie și statisticile nu dețin (probabil din cauza precarității organizatorice sau a informațiilor noastre incomplete) o evidentă a acestora, deși în epoca de pionierat (1909-1921) și în cea predivizionară (1921- 1932), 10 echipe au fost campioane, dintre care Chinezul Timișoara de șase ori consecutiv

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

(1921/1922 - 1927/1928).

După ce în primele trei ediții divizionare „A” ale campionatului României, acest titlu l-a cucerit timișoreanul Ștefan Dobay de la Ripensia, i-a venit apoi rândul „micălăceanului” nostru (Micălaca, vechi și puternic cartier fotbalistic), atacant cu dribling derutant, creator și realizator. În ediția 1935-1936, când Barbu Ștefan a devenit golgheterul României, echipa CFR București s-a clasat pe un loc modest (7 din 12), marcând 55 de goluri, dintre care, 23 au fost ale lui, adică 42%.

Una din marile sale realizări fotbalistice se numără cea a marcării unui gol - nu în campionat - ci în finala Cupei României, ediția 1934-1935, cu Ripensia Timișoara, al victoriei, 6-5, în minutul 97, rezultat pe care ziarul „Gazeta Sporturilor” avea să-l caracterizeze drept un episod unic în analele fotbalului românesc (n.a. al acelor vremuri).

Integralist la primul Campionat Mondial din istorie

Înainte de a fi primul fotbalist arădean golgheter al României, Barbu Ștefan este unicul jucător din Arad care a participat la prima ediție a Campionatului Mondial, Uruguay, 1930. A jucat titular și

integralist în ambele jocuri: România - Peru: 3-1 și România - Uruguay: 0-4. Referitor la jocurile sale la echipa națională vom menționa faptul că a debutat la meciul acesteia cu numărul 16 și și-a încheiat activitatea la cel cu cifra 27. Barbu Ștefan a avut prima apariție sub tricolor la vârsta de 19 ani, 3 luni și 17 zile, a făcut parte din puștimea delegației române la Campionatul Mondial, Uruguay, 1930, și care, în 17 iunie, îmbarcat la bordul transatlanticului Conte Verde, a ajuns în ziua de 5 iulie la Montevideo, la Copa del Mundo.

Așadar, 16 zile pe valurile Atlanticului. Suprema lui împlinire sportivă a fost participarea - repetăm, titular și integralist - la cele două meciuri din grupă: cu Peru (3-1) și cu Uruguay (0-4), echipa care avea să devină campioană mondială. În al doilea - la care a fost prezent și fundașul arădean (legitimat la Banatul Timișoara), tatăl fraților Gheorghe și Ștefan de la UTA anilor '60 - '70 a marcat un gol care pe nedrept a fost invalidat. Ca semn al recunoștinței, respectului și omagiului nostru, dar și pentru înlăturarea colbului care pe nedrept și implacabil s-a așternut asupra amintirilor celor care acum peste 9 decenii au deschis „drumul spre înalta societate”, consemnăm aici și acum nu numai numele și prenumele lor, ci și cluburile la care au fost legitimați, precum și numărul jocurilor disputate până în acel moment în prima reprezentativă a țării.

Așadar: Jean Lăpușneanu (Sportul Studentesc București, 4), Adalbert Steiner II (Chinezul Timișoara, 10), Rudolf Bürgher (Chinosul, 5), Ladislau Raffinsky (Juventus București, 15), Emerich Vogl, (căpitan, Juventus, 15), Alfred Eisenbeisser - Fieraru (Dragoș Vodă Cernăuți, 1), Nicolas Kovacs (Banatul Timișoara, 4), Adalbert Deșu (UDR, 5), Rudolf Wetzer I (Juventus, 13), Constantin Stanciu (Venus București, 5), Ștefan Barbu (Olimpia Arad, 5), antrenor Costel Rădulescu. Din cei aproximativ 90 de fotbaliști arădeni care au evoluat în echipa națională în existența sa seculară, atacantul Ștefan Barbu și portarul Ioan Kiss rămân în istoria fotbalistică a Aradului ca fiind singurii jucători care au evoluat „acasă”, este vorba de meciul amical România - Turcia, 4-2, disputat la Arad pe stadionul Gloria CFR, în ziua de 15 aprilie 1928, în prezența a 3.000 de spectatori.

Concluzionând, vom spune că atacantul Ștefan Barbu a fost fotbalistul care în deceniile - așa cum le-a nominalizat Nenea Vanea - unul cuantic și celălalt al marilor premiere, ambele deschizându-ne drumul spre lumea mare... și bună, cu victoriile memorabile și înfrângerile umilitoare și toate acestea pentru că: Fotbalul, poveste veche... Cântec fără de sfârșit.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Ioan I. PASCAL

*Independența
prin Cultură*